

Slični slučajevi su prisutni i u istočnoj Srbiji u pogledu uvođenja vlašskog jezika i pisma kao službenog jezika u Boru. Savetodavni komitet ističe da se i u ovoj oblasti kao razlog za takvo postupanje navodi nedostatak stručnog kadra koji dobro govori jezikom nacionalne manjine kao i nedostatak sredstava za prevođenje službenih dokumenata. Reformom pravosuđa 2010. godine dolazi do zatvaranja lokalnih manjih sudova i prebacivanja njihove nadležnosti u sudove u većim gradovima što je stvorilo poteškoće u pristupu sudovima na jezicima manjina. Savetodavni komitet ističe da u kontekstu predstojeće reforme sudova prava i potrebe nacionalnih manjina moraju da budu uzeta u obzir. U Komentaru Republike Srbije je, međutim, ukazano na to da je praksa službene upotrebe jezika i pisma manjina u komunikaciji sa lokalnim vlastima u centralnoj Srbiji ista kao i u Vojvodini. U pogledu upotrebe vlašskog jezika i pisma, u Komentaru je istaknuto da Nacionalni savet vlaške nacionalne manjine još uvek nije predložio uvođenje vlašskog jezika i pisma kao službenog jezika budući da je tek u 2012. godini Nacionalni savet Vlaha usvojio vlaško pismo. Povodom nedostatka stručnog kadra za upotrebu jezika i pisma nacionalnih manjina u lokalnoj samoupravi u Komentaru je navedeno da analiza podataka o maternjem jeziku zaposlenih u jedinicama lokalne samouprave u centralnoj Srbiji koju je uradila Kancelarija za ljudska i manjinska prava u 2013. godini može da posluži kao preduslov za ostvarivanje komunikacije između pripadnika nacionalnih manjina i zaposlenih u lokalnoj samoupravi jer analiza ukazuje na to da svaka lokalna samouprava u centralnoj Srbiji ima kadrovski kapacitet za ostvarivanje tog cilja. Nova teritorijalna organizacija sudova će omogućiti jednostavan pristup sudovima svim građanima Republike Srbije.

U pogledu ostvarivanja prava na upis imena pripadnika nacionalne manjine na jeziku nacionalne manjine u matične knjige, Savetodavni komitet je u Trećem mišljenju o primeni Okvirne konvencije istakao da još uvek postoje problemi u praksi i pozvao je Republiku Srbiju da ukloni sve prepreke za ostvarivanje ovog prava koje je od suštinskog značaja za očuvanje nacionalnog identiteta. U pogledu ispisivanja topografskih znakova na jezicima nacionalnih manjina, Savetodavni komitet primećuje da praksa nije ujednačena na celoj teritoriji Republike Srbije uprkos preporukama Zaštitnika građana i Poverenika za zaštitu ravnopravnosti koje su bile upućivane tokom prethodnih godina i ističe da je pitanje bilingvalnih topografskih znakova od izuzetnog značaja jer je pokazatelj toga da jednu teritoriju u harmoniji dele različite grupe stanovništva.

U Komentaru o Trećem mišljenju je navedeno da je u cilju informisanja pripadnika nacionalnih manjina o pravu na upis imena na jeziku nacionalne manjine u matične knjige, nadležno ministarstvo pripremilo primerak Informatora o postupku i načinu registracije imena pripadnika nacionalne manjine u matične knjige koji se distribuira kako pripadnicima nacionalnih manjina tako i nadležnim institucijama kako bi se o svom pravu podučili pripadnici nacionalne manjine i kako bi se otklonilo eventualno neznanje službenika koji vrši registraciju u matične knjige. Upravni inspektorat, koji nadzire primenu Zakona o matičnim knjigama, nije primio nijednu pritužbu pripadnika nacionalne manjine koja se odnosi na nemogućnost ostvarivanja prava na upis imena na jeziku nacionalne manjine. Pored toga, Ministarstvo unutrašnjih poslova izdaje lične karte na albanskom, bosanskom, hrvatskom, češkom, mađarskom, rumunskom, rusinskom, slovačkom i turskom jeziku.